

Nora van Oostrom-Streep

Buiten de lijntjes

enkele van deze intrigerende zaken. Onderwerpen te over dus, maar ik sta graag open voor suggesties uwerzijds.

BANDEN

Terug naar mijn afscheid en de reden ervan, het knellen van de banden. Maar al te vaak blijven mensen gevangen in structuren die hen belemmeren in de vrijheid die ze graag zouden hebben. Hiervoor zijn allerlei redenen aan te wijzen, variërend van gemakzucht tot angst en alles daar tussenin. Het gevaar bestaat dat als je dan terugkijkt, je diep vanbinnen weet dat die banden je ervan hebben weerhouden datgene te doen wat je graag had willen doen. Het is dus zaak een dergelijke ervaring te voorkomen en daadwerkelijk te kiezen voor wat je ten diepste beweegt. In mijn geval dus het aangeven dat de banden knelden en het losbreken ervan. Voor diegenen onder u die dit wel zouden willen, maar nog niet weten hoe, heb ik een leestip: het magistrale boekje *Who moved my cheese?* van Spencer Johnson. Want uiteindelijk zitten de lijntjes met name in je hoofd en is het verleggen ervan soms gewoon een kwestie van het verschuiven van je perspectief. ■

Officieel is dit de eerste column die ik schrijf na het stoppen als woordvoerder, een functie die ik bijna vijf jaar met veel plezier heb vervuld. De reden dat ik eind vorig jaar (zie mijn column van december!) besloot aan het bestuur mede te delen dat ik mijn functie wilde neerleggen, had te maken met de lijnen waarbinnen ik als woordvoerder geacht werd te blijven. Lijnen die soms prima pasten, maar steeds vaker strak aanvoelden of zelfs ronduit knelden.

VRIJHEID

Na bijna vijf jaar is duidelijk dat ik niet in de wieg ben gelegd voor het zijn van een *talking head* en dat een dergelijke invulling van het woordvoerderschap mij niet past. Ik ben kritisch ingesteld en vind dat eerlijk gezegd geen slechte eigenschap, zeker niet als die kritiek bedoeld is om de beroepsgroep te versterken. Al eerder sprak ik over de noodzaak van het koesteren van de luizen in je pels, het ter discussie stellen van bestaande dogma's en het verplicht blijven twijfelen aan je eigen bestaansrecht. Het zal dan ook geen verbazing wekken dat toen de redactie mij vroeg om deze column te blijven verzorgen, ik heb aangegeven dit te willen doen, mits ik zelf de lijntjes van de column mocht bepalen. Het siert het bestuur hiervoor open te staan en ik ben dan ook met groot plezier aan het bedenken waar ik mijn toekomstige columns over kan gaan schrijven. Het speelveld is nu immers geheel vrij. Alhoewel? Het staat voorop dat ik geen stukken zal gaan schrijven met het enkele oogmerk om te shockeren of te

Het is zaak daadwerkelijk te kiezen voor wat je ten diepste beweegt

.....

kwetsen. Ook zal ik natuurlijk niet doelbewust de KNB spaken in het wiel gaan steken of anderszins het notariaat beschadigen, noch zal het een aaneenschakeling worden van zure afrekeningen of verongelijkte *j'accuses*. Wel geeft deze nieuwe positie mij (nog) meer vrijheid om mijn eigen visie te geven op bepaalde zaken of ontwikkelingen, waarbij mijn visie ook haaks kan staan op die van de KNB.

INTRIGERENDE ZAKEN

Terug naar toekomstige onderwerpen. U kent inmiddels enkele van mijn stokpaardjes: ethiek en integriteit en de vraag wie dan de norm bepaalt, de opleiding (zowel die op de universiteiten als de beroepsopleiding), innovatie en de vraag welke invloed deze heeft op het juridisch beroepenveld en nog enkele andere topics. Onderwerpen die ik echter nog niet heb aangeroerd (maar waarop ik nog broed), zijn de bizarre wijzen waarop wetsvoorstellen worden 'geplugd' en doorgedrukt, de wonderlijke verwevenheid van bepaalde juridische gremia en clubjes, de vraag wat nu voldoende kennis is voor een praktijkjurist, de houdbaarheid van beroepsorganisaties en nog